

CARMEN GRATVLATORIVM,
AD SERENISSIMVM,
POTENTISSIMVM. ET INVIC-
tissimum Monarcham,

IACOBVM,
Id nominis sextum, Magnæ Britanniæ,
Franciæ, & Hiberniæ Regem,
FIDEI DEFENSOREM, &c.

AUTHORE SAMVELE KELLO, Scoto,
Academie Edinburgensis Alumno.

EDINBURGI,
Excudebat Andreas Hart, ANNO DOM. 1617.

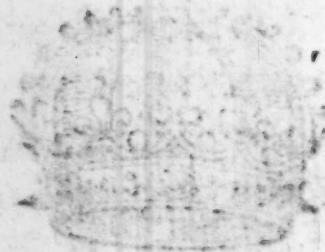
THE
GREAT
MAGAZINE
OF
SCIENCE,
ART,
AND
LITERATURE.
EDITED
BY
JOHN
MONTGOMERY,
M.A.

MAY 1804

THE
LITERARY
MAGAZINE
AND
ENTERTAINMENT
FOR
EVERYONE.
EDITED
BY
JOHN
MONTGOMERY,
M.A.

THE
GREAT
MAGAZINE
OF
SCIENCE,
ART,
AND
LITERATURE.
EDITED
BY
JOHN
MONTGOMERY,
M.A.

EDINBURGH,

EXCELSIOR PUBLISHING HOUSE, NOVEMBER 1804.

A D
SERENISSIMVM, POTENTISSIMVM,
ET INVICTISSIMVM MONARCHAM,
I A C O B V M,
MAGNÆ BRITANNIÆ,
FRANCIAE & HIBERNIÆ
R E G E M, &c.

Ille ego, qui prius erubui strepere inter Olores,
Atq; humiliis cessi, tanquam Saliunca Rosetis:
Ille ego, qui tremulis viridate sub arbore lymphis
Accumbens, tremulas valui nec vincere voces.
Illarum, tremulas tremula nec singere voce:
Ille ego, quem pepulit Pallas, quem sprovit Apollo,
Quemque Aganippæ numero exclusere camæna:
Quem doctis Doctrina choris comitata reliquit
Segnitiei in thalamo viduum torpentis amuso:
Quem miserata mei brachiis Inscitias blandis
Implicituit, subiitque tori modo jura perosi.

Ecce tibi, O foelix ævi decus, aurea aviti
Lux regni, Rex forma ingens, ingentior armis:
Carmen, at invita aggredior diducere Musa.

A 3

Sed

CARMEN GRATVLATORIVM.

Sed velut illuni lassus sub nocte viator,
Tendit vbi in bivium, via fit divisa, repente
Contrahit hic gressus, titubante & mente volat,
Qua properet, qua flectat iter, retrone recedat:
Sic cura incertum, nunc huc, nunc jactat & illuc,
Nunc simul in partes, animus diducitur, ambas:
Nec venit in mentem, quo te facilemque, bonumque
Alloquar affatu, vel quo te munere donem.

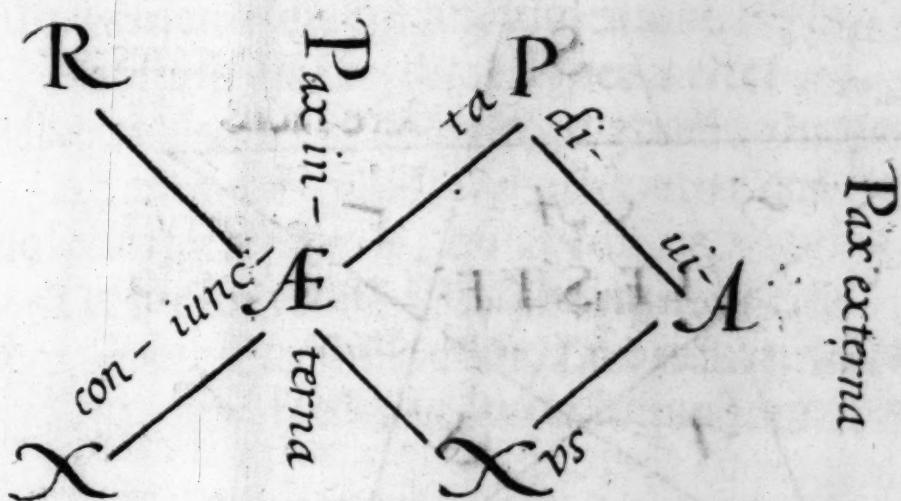
An tibi, chara Deūm soboles, persolvere grates,
Atque tuam claris virtutem extendere factis
Pro meritis tentabo tuis? persolvite vates,
Non opis est nostræ, validis jam extendite nervis
Palladiique chori; nec enim mihi sœvus Apollo
Enumerare finit, nec me fecere Poëtam
Pierides: nec si hoc equidem mihi Iuppiter ipse
Spondeat, incompto sperem comprehendere metro.

An tibi, chara Deūm soboles, depromere donum
Quale Tagus profert, Tmolus, Pactolus, & Hermus
Pro meritis tentabo tuis? Nil divitis auri,
Nil zenii. ut traderem nunc officiosus amœni.

iacis
Ecce sed Aonidum decus, & pietatis auitæ
Lux, tibi Musa audax sua inania munera profert,
Musa, sui trepidans primi formidine partus,
Musa, Heliconacis tenerisque exosa puellis,
Metra hæc cur ausa est rogites ruditis edere Musa,
Metra, nec Altiloquæ dextra reparata Minervæ:
Audacem cœptis fecit tua candida virtus:
Et quia tu duro custodis tempore Musas,
Et quia, Musarum teneris tu Fautor alumnis.

CARMEN GRATULATORIUM.

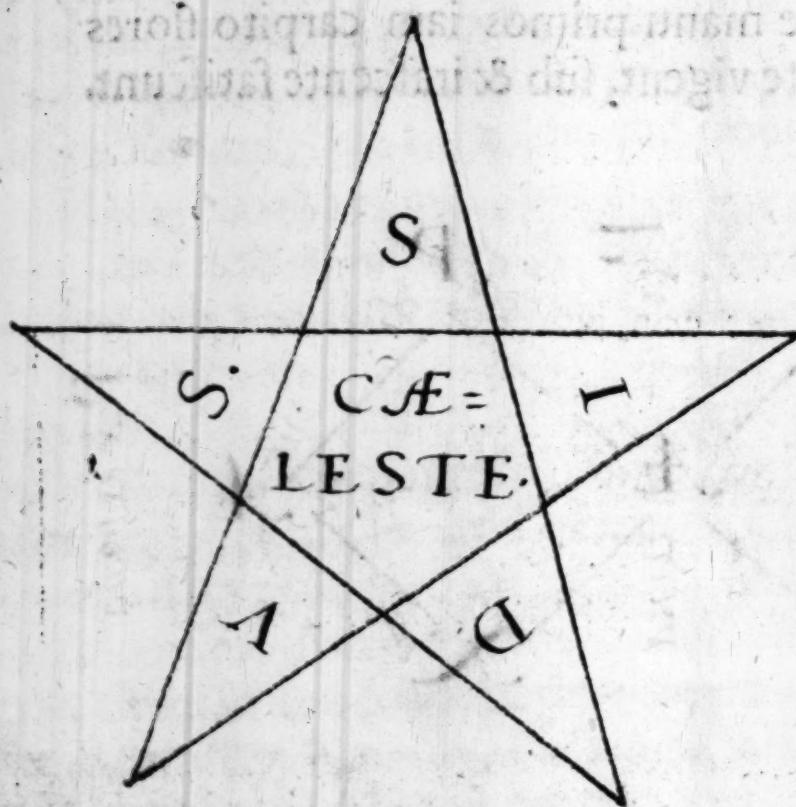
Accipe (parva licet) quæ nec splendore, tuove
 Digna gradu (quis enim te digna rependere possit)
 Illius & Candore tuo perpende labores,
 Munificaque manu primos iam carpito flores
 Qui arridente vigent, sub & irascente fatisunt.

CHRIStVS & Orbis amat tua te, procul ergo recessit
 Mars rigidus, tua te CHRIStVS & Orbis amat.
CHRIStVS & Orbis amat tua te, tibi corporis ergo
 Ac animæ dupla est Pax, quia duplus Amor;
 Pax animæ est amor Altisoni, Pax corporis, Orbis
 Est amor; ergo duplex Pax quia duplus Amor;
 Duplus amor. duplicem nexus fecere perarctum;
 Nexuit ille Diis, nexuit iste viris:
 Pax dupla, & duplicem tibi contribuere corollam:
 Una corolla solo est, vna corolla polo est.

CAR.

CARMEN GRATVLAE ORIVM.

Carmen ex literis in hoc Pentagoно conflatum.

TU luces aliis, sic SIDVS es: est tua vita
Cœlica, CÆLESTIS sic es, sed & addite, sic tu
SIDVS CÆLESTE es, tua diu sit cœlica vita.

AMPLIFICATIO.

STELLA BRITANNORVM, Sol Orbis, Fama perennis
Sceptriferum, ætherii Spes peramœna Poli.

Stella,

CARMEN GRATULATORIUM.

Stella, cui Cœlum patria est, cui fertilis alvum
Terra domus, quis tunc major in imperio?
Nocte dieque nites, dum Sol quoque sydera pallent;
Splendidior tunc es, Soleque syderibus.
Nocte dieque nites, dum Sol quoque sydera pallent:
Tunc debent radiis sydera, Solque tuis.
Cùm veniente die fulges, fugiente resulges,
Phosphorus hic, illic Hesperus alter eris.
Hesperus alter eris, noctem quia pacis adurges,
Ac animæ requies, Hesperus alter eris,
Phosphorus alter eris, quia Nox cum ignava premebat,
Tu lucem vrsisti, Phosphorus alter eris.
Cùm sine te Pax nulla adsit, Lux nulla nitescat
Diu vivas, nostra vt Pax quoque Lux maneant.

Symponia inter Solem & Regem.

SOI: Solis: Soli: Solem: Sol: Sole: per orbem
Solus: luce omnes: nebulæ: fur: alter: & omne:
Currit: ovant: obstantque: fugit: nequit esse: revivit:
Rex: Regis: Regi: Regem: Rex: Rege: perenni
Hic: Pace: & pacem: mundus: quoqua regibus: absque:
Vivet: ovant: dedit: haud dabit: excellisque: fatiscit:
Fama: ac omnia: amor: similem: virtutibus: omne.

CARMEN GRATULATORIVM.

Sol Regis: Soli Regem: Sol Rege fatiscit.

Effigies: placet & te cernere: & absque sodali.

Rex solis: Regi solem: Rex sole fatiscit.

CUM Symphoniaco procedant carmina metro;
Tunc symphoniacē Rex quoque Phœbus eris.

Magnus in Imperio, regum quoque stemmate magnus:

Luce Euangeli, maior at Ætherii.

Te dedit imperium hoc, homines super esse trimembre:

At tua lux nitidum te super esse polum.

Quam precor axe diu lucet Berecyntia proles

Illæsa hæc tam diu lux micet imperio.

Mira canam, quia mira viro decet edere miro:

Mira decentque virum non nisi Mirificum.

Mira canam, cum tu cunctis mirabilis adsis,

Lumen habet per te Scotia, tu per eam.

Mira quidem, sed mira magis, mihi Musa recenset,

Regius & patriæ gnatus es, atque Pater.

Mira quidem, sed adhuc nobis miranda super sunt

Partu uno Diva te genuere Duæ

Scotia te genuit, patriæ tu lumina gignis:

Lumen habet per te Scotia, tu per eam.

Scotia te genuit, patriæ tu numina gignis

Regius & patriæ gnatus es atque pater.

Scotia te genuit, genuit te Gallica conjunx

Partu uno Divæ te genuere Duæ.

Subter:

CARMEN GRATULATORIUM.

SVbter vt ætheris tendit laquearibus Aer,
Aer odoriferam Vestam, tum cœrula Ponti
Membra fovens gremio, & Zephyris spirantia blandis.
Omnia lætificans, nitidus quem Cynthius aureis
Desuper irradiet liquidi fulgoribus ignis.

Haud secus, O proavis, atavisque ingentibus ingens,
Fama tua, (auratis oblectans omnia pennis,
Omnia, virtutisque tuæ splendoribus implens)
Vsque Atlantiadum, volat acer ad ora sororum,
Et Phaetontiades patulas se adremigat oras.

In tantum spe tollit avos nam nemo, vel armis
Egregios: tantum non se jactavit alumno
Scotia, magnanimūm genetrix fœcunda virorum:

Ecquis erit dignus virtutum præco tuarum
Rex ingens? ecquis merita qui laude lacefset
Astra tui? afflatis qui perstrepit omnia buccis:
Non ego, sed veluti rores studiosa madentes
Carpit apis, summosque legit nisi gramine succos.
Sic mare virtutum ingrediens nisi summa tuarum
Percurram, tua magna inopem me copia fecit.
En tua sancta fides patulum celebrata per orbem,
Sancta tibi, sanctosque Deus commendat, & ipsos
Hortatur, vera sub religione tueri.

Non tam purpureæ es decoratus honore corollæ,
Quam decorans, animæ raris, tum corporis amplis
Dotibus, ingenio, insignisque Aganippidos amne.
Ei age & egregios fama fer ad astra Britannos
Dis genite, & geniture Deos, tu cuius, & annis,
Et generi fatum indulget, Cui magnus Olympi

Rector,

CARMEN GRATULATORIVM.

Rector, avis, atavisque simul dedit esse potentem.
Fortunata nimis quæ tales saecula tulerunt:
Et fortunati qui te genuere parentes:
Fœlices nimium queis contigit esse Britannos;
Imperioque tuo dederit parere potenti,
Rex superum: His etenim per te tum saecula vere
Aurea, per multos pacem concessit & annos.

Quo me turbatum trahit improba copia rerum:
Quo fessum rapiunt divini carmina vatis:
Carmina divini vatis, vel Apolline digna.
Quid repetam quoties primis te miror ab annis,
Ante annos animu[m]que tuum, mentemque virilem:
Quam facilis, mitis, clemens, affabilis & quam.
Non mihi si linguae totidem, totidemque darentur
Ora, soni totidem, scatent quot in æquora lymphæ.
Versibus innumeræ possem percurrere laudes.
Cœpta sequi desiste, modumque impone labori:
Musa tuo, dictis semper majora supersunt.

Ad Principem seu Solem Orientem.

PHœbus cum Eois nitidum caput exerit vndis:
Cum cursum & rapidis servidus urget equis.
Cùm croceis Aurora genis fulgescere cœpit,
Bosphorus & rutilo cum vigil axe micat.
Tunc tacitus piceum mundus deponit amictum
Membraque vestitu millicolore tegit.
Tunc radiis umbrosum implet splendentibus orbem:
Tunc fugit exesis sur latitare locis.

Tunc

CARMEN GRATULATORIUM.

Tunc volucres tremulas renovant in guttere Musas

Tunc volat ad solitum Rusticus acer opus.

Tunc flores, segetes, virgulta, hominesque, ferasque,

Tunc facie exhilarat, cuncta nitente sua.

Sic O Sol oriens, Iuvenum flos Magna Britannum

Spes Heliconiaci dulcis alumne chorū.

Sic cum magne puer patrias tractabis habenas.

Scotia nunc ~~exoria, garia~~ tunc fuerit

Tunc tenebræ, scelerum, vitii agglomeransque caterva,

Terga dabunt, virtus mortua surget ovans.

Tunc artes lepidæ, tunc otia grata Camœnis

Tunc florent Paphii mitia castra Dei.

Tunc Pallas, Charitesque, Themis, tunc doctus Apollo,

Tunc rediunt teneris turba novena choris.

Spes eris una gregis vatuum, tutorque Minervæ,

Gastadiumque chori splendor & unus eris

Castadiumq.

Unus eris mœcham (sic me Deus incitat augur)

Qui Babyloniacam robore & arte premet.

Gemmula, Solque, decus, patriæ, mundique, Britannum,

Sæcli, artis, vitii, gloria, luxque, tremor.

Cæsaris invicti proles, pia cura Deorum,

Delitiæ iuuenum, delitiæque senum.

Ecce ut sollicito cuncti incendantur amore

Munera munifica larga referre manu.

Fundit Arabs, funditque Tagus, tibi Dædala tellus,

E gremio Tethys cærula fundit opes.

Serta Cypris tibi fert, virides fert gloria lauros,

Fert tibi Pierias Calliopeia fides.

Dat Charitesque Charis, dat & Hermes mentis acumen,

Tela tibi ac arcum datque Cupido suum.

CARMEN GRATVLATORIVM.

Dat tibi Mars animum, certatim Dique Dixque
Infundunt gnato munera larga suo.
Sed mihi nec Gangis, cultæ nec dona Minervæ
Adsunt, quæ meritis sunt satis apta tuis.
Votatamen remanent, fasque est dare munera votis,
Fundam igitur magno vota precesque Deo.
Ut cum Nestoreos faustosque peregeris annos,
Te rapiat Divum post pia fata Devs.

IN ROMAM.

Mucroni & Amor retroleges.

Mucroni { prostravit } velut improbus vrbes
Amor { amoR } vrbes moecheillans licet evreffe

Roma.

A L I V D.

Amor à multis non si egena, impura per et-osa ero-pue-lla
jeu

Fed diuines mercetrix quia lym, à multis emor
jœu

Proclamatio Papæ.

NOs condonamus nobis præmia deferentibus nefaria
quælubet, iisque gloriam summo æthere signamus, sed
contrario nihilo vnquam affidentibus, errata irrasa fore con-
juramus, mortemque in æternum, sævientes flamas imo-
tormentum inexpiabile una irrogamus.

Anna-

Anagrammatica ejusdem expositio, nec addita, nec abstracta, nec mutata ipsius litera.

Ecce, adsum ego, an homo? non, sed brutum, terræ gluma, nutrixque vitii, summa nausea piis, solusque infestissimus, irrimator mundi, nihilque boni amans, offa Cerbero, flabrumque rumoris, nec non egenis inamabilis, & frustrator Reip. Romanæ, O jam insana mea fata mœrete.

I N P A P A M.

TU Pater es, gnati tibi sunt, at fœmina nulla
Nota tibi, tunc tu mater es atque pater.
Bestia rara quidem, nigroque simillima Diti
Cycno inquam, tu nunc Hermaphroditus eris:
Vt tibi, sic Diti sunt gnati at nulla marita,
Ergo pares, quid non? gnatus es, ille pater.
Cum generosa tibi tam stirps, es jure tricornis,
Oh tricoronatus, Spes Barathri oh Latii.

T E Δ Ο Σ.
